

DATUM 7-12-2017
AAN Provinciale Staten
VAN Pim van den Berg
ONDERWERP Garantstelling financiering verwijdering windturbines

In uw staten ligt motie 81, die GS verzoekt om bij het verlenen van een vergunning een zekerheid te verlangen van de exploitant ter grootte van het bedrag dat benodigd is voor het verwijderen van molens en hun funderingen.

Hierover bericht ik u graag het volgende.

In motie 81 staat in de overwegingen dat het Rijk een zekerheidsstelling verlangt voor de kosten van het verwijderen van molens en funderingen. Dit is echter het geval bij wind op zee.

Wind op zee.

Bij wind op zee is in het kavelbesluit vastgelegd dat de ontwikkelaars een bankgarantie aan Rijkswaterstaat moeten overleggen ter grootte van 120.000 euro per opgesteld MW. Deze moet worden gesteld voordat de eerste stroom wordt geleverd. Mocht het zo zijn dat een project failliet gaat, kunnen de bankgaranties door Rijkswaterstaat worden gebruikt om het park te laten verwijderen.

De argumentatie hiertoe is onder andere de omvang van parken in relatie tot de financiële omvang van de deelnemende partijen, het doorgaans in consortium verband opereren van ontwikkelaars en het ontbreken van een grondeigenaar, die bij wind op land verantwoordelijk is voor de mogelijke verwijdering van bouwsels.

Wind op land

Bij wind op land behouden de restanten doorgaans een restwaarde waardoor het op land financieel aantrekkelijk is de turbine te verwijderen. Er blijven op land geen turbines na hun looptijd onbenut achter. Er wordt voor parken op land zelden tot geen garantstelling gevraagd. Het is mogelijk dat bij een enkele gemeente een zekerheid gevraagd wordt, dit is echter ongebruikelijk. Het saneren na looptijd wordt geregeld in de vergunning; er zijn mij (via navraag bij het ministerie en enkele grote partijen) geen situaties bekend dat de sanering niet werd nagekomen conform vergunning.

Uw vraag richt zich niet alleen op de turbine, maar vooral op de funderingen. Deze maken onderdeel uit van de vergunde constructie.

Een sanering bestaat meestal uit het verwijderen van het bovengrondse deel, fundering tot 2 meter onder maaiveld en "afknippen" van de dieper gelegen palen. Bij bijvoorbeeld hoogspanningsmasten is, volgens Tennet, het afknippen van de heipalen 2 meter onder het maaiveld doorgaans ook de verwijdermethode.

Er blijken ons geen praktijkvoorbeelden waaruit is gebleken dat de eigenaar de volledige ontmanteling niet meer kon bekostigen en uiteindelijk de verpachter heeft moeten opdraaien voor de kosten. Dat dit nog niet is voorgekomen kan zijn oorzaak hebben in

- de restwaarde van materiaal
- via de bedrijfsvoering en accountantscontrole wordt uitvoerig gekeken naar draagkracht van onderneming en windpark om te borgen dat er een verklaring afgegeven kan worden. In zekere zin is de accountantsverklaring over de boekhouding van een windpark ook te beschouwen als een zekerheid waarin de kosten in ieder geval geprognostiseerd moeten worden alvorens goedgekeurd kan worden.
- saneringslocaties zijn vaak in trek voor herontwikkeling, bijvoorbeeld woningbouw, en daardoor waardevol.

Enkele regelingen elders.

In Noord-Brabant worden windparken door hetzij de provincie planologisch mogelijk gemaakt, hetzij door een gemeente. Bij provinciale windparken is in de provinciale verordening opgenomen, dat turbines die buiten gebruik zijn moeten worden verwijderd. Daar waar de gemeente de vergunning verleend, nemen zij dit op.

De provincie Flevoland heeft voor veel projecten zelf de regie en heeft te maken met sanering van bestaande parken. Zij hebben geen garantstelling gevraagd en gaan dat voor de nieuwe parken ook niet doen. Zij kennen anterieure overeenkomsten en is planologische medewerking aan nieuwe turbines gekoppeld aan het verwijderen van oude turbines. De anterieure overeenkomst kent een boetebeding en de planologische medewerking kan worden stil gezet bij niet tijdige sanering. De sanering dient uitgevoerd te worden tot minimaal 1 meter onder maaiveld, gemeenten kunnen dit anders regelen.

In onze provincie, waar we de regie bij de gemeenten leggen, zal de sanering onderdeel moeten zijn van de gemeentelijke vergunning. Het ligt dan niet in de rede dat wij een financiële garantstelling vragen.

Motie.

In aansluiting op de gehanteerde praktijk acht ik het van belang dat de sanering in de vergunning is geregeld. Een financiële garantstelling vragen is ons inziens een extra hobbel in de realisatie zonder dat daar extra zekerheden mee te krijgen zijn. Wij zien liever dat de businesscase ingezet kan worden voor, bijvoorbeeld, gebiedsmanagement.

De motie gaat uit van het verlenen van vergunningen door de provincie. Met u is regelmatig gesproken over de rolverdeling tussen gemeenten en provincie inzake windturbines. Met het bij de gemeente laten van de coördinatie-regeling betekent dit dat vergunningen waar eventuele garantstellingen aan gekoppeld kunnen worden, met name door gemeenten worden verleend en niet door ons.

Per gemeente zullen wij, wanneer de gemeente in haar procedure zo ver is, bezien of wij op grond van artikel 9f lid 6 ElektriciteitsWet besluiten geen gebruik te maken van onze bevoegdheid tot coördinatie en besluitvorming omtrent de omgevingsvergunning en eventueel andere benodigde vergunningen. Voor het nemen van een dergelijk besluit en het daarbij aan de gemeente laten van de coördinatie-regeling zullen wij per gemeente een overeenkomst opstellen. Aan deze overeenkomst kunnen wij voorwaarden koppelen, bijvoorbeeld over participatie, maar ook dat zij bij het verlenen van de (WABO-)vergunningen eisen stellen ten aanzien van de sanering (conform hetgeen landelijk gebruikelijk is bij vergunningen).